

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)) — Hoesch Metals and Alloys GmbH mot Hauptzollamt Aachen

(Mål C-373/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapens tullkodex — Artikel 24 — Ursprung som inte medför förmånsbehandling av varor — Bearbetning eller behandling som ger ursprungsstatus — Kiselblock med ursprung i Kina — Separering, finfördelning och rening av block samt siktning, sortering efter storlek och paketering av kiselkornen i Indien — Dumpning — Giltigheten av förordning (EG) nr 398/2004)

(2010/C 80/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hoesch Metals and Alloys GmbH

Motpart: Hauptzollamt Aachen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Düsseldorf — Tolkning av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Giltighet av rådets förordning (EG) nr 398/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 66, s. 15) — Begreppet "bearbetning eller behandling med relevans" för bestämning av varans ursprung — Rengöring och finfördelning av kiselmetallblock från Kina samt åtföljande siktning, sortering och paketering av de kiselkorn som har uppkommit genom finfördelningen

Domslut

1. Separering, finfördelning och rening av kiselblock samt siktning, sortering efter storlek och paketering av de kiselkorn som uppnåtts genom finfördelningen, enligt de metoder som avses i det nationella målet, utgör inte sådan bearbetning eller behandling som ger ursprungsstatus i den mening som avses i artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.
2. Vid prövningen av den andra fråga som hänskjutits av den nationella domstolen har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets förordning (EG) nr 398/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från (Vestre Landsret (Danmark)) — Ingeniørsforeningen i Danmark, som för talan för Bertram Holst mot Dansk Arbejdsgiverforening, som för talan för Babcock & Wilcox Vølund Aps

(Mål C-405/08) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — Information till och samråd med arbetstagare — Direktiv 2002/14/EG — Införlivande av ett direktiv genom lag och genom kollektivavtal — Kollektivavtalets verkningar för en arbetstagare som inte är medlem i den fackliga organisation som är part i detta avtal — Artikel 7 — Skydd för arbetstagarrepresentanter — Krav på stärkt skydd mot uppsägning för arbetstagarrepresentanter — Saknas)

(2010/C 80/04)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

(Vestre Landsret (Danmark))

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ingenjörsforeningen i Danmark, som ombud för Bertram Holst

Motpart: Dansk Arbejdsgiverforening, som ombud för Babock & Wicox Vølund Aps

Saken

Begäran om förhandsavgörande- Tolkningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, s. 29) — Införlivande av direktivet genom ett kollektivavtal — Kollektivavtalets verkningar för en arbetstagare som inte är medlem i den fackliga organisation som är part i kollektivavtalet — Lagen som införlivade direktivet saknar bestämmelser om stärkt skydd mot uppsägning i förhållande till det skydd som redan föreskrivs för arbetstagargrupper som inte omfattas av kollektivavtalet

Domslut

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen ska tolkas så, att direktivet inte utgör hinder för ett införlivande genom avtal, som får till följd att en kategori arbetstagare omfattas av det aktuella kollektivavtalet, trots att dessa arbetstagare inte är medlemmar i den fackliga organisation som är part i detta avtal och trots att den fackliga organisationen inte företräder deras yrkesgrupp, såvitt kollektivavtalet innebär att de arbetstagare som omfattas av dess tillämpningsområde garanteras ett effektivt skydd av sina rättigheter enligt direktivet.
2. Artikel 7 i direktiv 2002/14 ska tolkas så, att den bestämmelsen inte innebär att det krävs att ett stärkt skydd mot uppsägning ska gälla för arbetstagarrepresentanter. Samtliga åtgärder som vidtas för att införliva direktivet, såväl genom lag som genom kollektivavtal, ska emellertid uppfylla det minimiskydd som föreskrivs i den bestämmelsen.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-523/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2005/71/EG — Särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2010/C 80/05)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Condou-Durande och M.-A. Rabanal Suárez)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: B. Plaza Cruz)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EGT L 289, s. 15)

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 301 av den 22.11.2008.

⁽¹⁾ EUT C 19, 24.1.2009.